

toges i Betragtning, vilde være det bedste baade rent erhvervsmæssigt og rent økonomisk set.

Forslag herom har adskillige Gange været til Behandling i dette høje Ting. Et Lovforslag blev forelagt allerede i Samlingen 1915—16 af den daværende Trafikminister Hassing Jørgensen, og da det ikke blev gennemført, kom det atter frem i 1916—17 og i 1918—19, stadig uden at det lykkedes at faa det gennemført. Naar det ikke blev gennemført den Gang, var det ikke saa meget, fordi man var imod selve Forslaget, men ud fra den Betragtning, som jeg mener, der kunde være nogen Rimelighed i, at man vilde se Tiden an og se, hvordan Udløbet ved Gødelen virkede. Det skal indrømmes, at i de første Aar virkede det nogenlunde tilfredsstillende, men det maa erkendes, og det erkendes ogsaa fra Sydpartiets Side, at det nu virker i allerhøjeste Grad utilfredsstillende. Vi har haft en lang Prøvetid og har set, at Spaadommene, der den Gang kom frem om, at et saa sydligt Udløb aldrig kunde blive heldigt, har slaaet til; det vilde fortsætte de gamle Traditioner for, at Udløbet stadig vandrer Syd paa. Nu siger det ærede Medlem Hr. Pinholt, at det er Naturens Ordning, saadan vil det gaa, og jeg fik det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser, at det kunde ikke nytte, at vi satte os op imod Naturen, for den vilde nu have det saadan. Jeg tror nu nok, at det er en noget dristig Paa-stand at fremsætte, og jeg vil mene — og det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem Hr. Pinholt mener —, at et Udløb, der, som det gamle Nymindegab, bliver ved at trække sig ned mod Syd, er unaturligt, og derfor mener jeg, at man nok fra Statens Side har Lov til at gribe ind mod slige Naturkræfter.

Jeg nævnte før, og det er ogsaa blevet nævnt fra andre Sider, at Landbruget er meget interesseret i dette Spørgsmaals Løsning. Det, man fra Landbrugets Side ønsker, kan jeg vist godt sammenfatte deri, at man ønsker saa godt Herredømme over Vandstanden i Fjorden som muligt, fordi man til visse Tider vil have en forholdsvis lav Vandstand og til andre Tider gerne vil have Oversvømmelser. Og jeg skulde tage meget fejl, om ikke det foreliggende Forslag byder i alt Fald nogle Betingelser for, at man virkelig kan faa noget Herredømme over Vandstanden. Derfor mener jeg, at det fra et Landbrugsstandpunkt set vil være den bedste Løsning af Spørgsmaalet, som jeg i alt Fald i Øjeblikket kan tænke

mig. Naar det ærede Medlem Hr. Pinholt bliver ved at kredse om, hvilke umaadelige Summer der vil gaa med til det Udløb, og mener, at det ogsaa vil kunne sande til, tør jeg naturligvis ikke benægte, at det kan ske, men det er en Paa-stand, der ikke er ført noget Bevis for endnu. Derimod er der gode og haandgribelige Beviser for, at et Udløb Syd paa ikke dur, medmindre der stadigvæk hjælpes paa det, og derfor synes jeg ærlig talt, der kunde være noget berettiget i at prøve, om ikke det kunde være bedre at have et Udløb oppe midt for Fjorden. Jeg skulde ogsaa mene, at det i og for sig vilde være det mest naturlige, at et Udløb fra en Fjord er oppe foran selve Fjorden, i Stedet for at Vandet skal løbe gennem en smal Rende langt nede, før det kan komme ud i Havet.

Men ogsaa for Fiskeriet mener jeg, man har Lov at vente, at et Udløb dér vil faa nogen Betydning og større Betydning, end det nuværende Udløb kan faa. Jeg skal villigt indrømme, at et saadant Sluseanlæg ikke er absolut tilfredsstillende for Fiskerne; det er ikke, hvad Fiskerne ønsker; de ønsker, som rimeligt er, et frit Udløb; det vil passe dem bedst og give dem de bedste Muligheder. Men Udløbet ved Gødelen og de forskellige andre Udløb, vi har haft dernede, har jo ogsaa langt fra været frie Udløb, og Faktum er dog, at Fiskerne fra den nordlige Del af Fjorden har erklæret sig tilfredse med den Ordning, som her er foreslaaet. At Fiskerne fra den sydlige Del af Fjorden ikke er det, kan jeg til en vis Grad forstaa; jeg kan i alt Fald bedre forstaa det, end jeg kan forstaa, at Landbrugerne dernede ikke kan erklære sig tilfredse. Det vil selvfølgelig altid være en Fordel for et lille Fiskerleje at have Udløbet saa nær ved sig som muligt, selv om man en Gang imellem ikke kan komme ud igennem det. Det kan man jo altid undersøge; det er ikke, som naar Fiskerne skal sejle 3—4 Mil for at komme ud og saa, naar de kommer til Udløbet, finder, at de slet ikke kan komme ud. De Fiskere, der bor i Nærheden, har altid Betingelser for at undersøge, om der er Mulighed for, at de kan sejle ud. Men ogsaa rent fiskerimæssigt set, tror jeg, det har nogen Betydning at bo nær ved Udløbet; det giver visse Muligheder for indbringende Fiskeri, som man ikke har længere oppe i Fjorden. Derom vidner ogsaa ret tydeligt en Udtalelse, som en af Lederne for Fiskerne ved Nymindegab, efter hvad jeg har ladet mig fortælle, skal have fremsat: at de havde nu en